

Ystäväkirje

Johtokunnan veljiä kesäpalaverissa

Syyspäivät 26.–28.9.2008. Lehtomäen kodilla.
Mukana mm. Päivö Parviainen ja Raavaat miehet Alajärveltä.
Tarkempi ohjelma seuraavassa Ystäväkirjeessä.
Tervetuloa!

Ev. lut. Lähimmäislähetys ry

Lehtomäen koti

Lehtomäentie 211

73320 NILSIÄ

Puhelinnumerot:

017-464 7160

044-027 1325

Fax:

017-464 7120

Sähköposti: posti@lehtomaenkoti.net

Kotisivu: www.lehtomaenkoti.net

Tukitili: OP: 528804-421618

Rahankeräyslupa:

Etelä-Suomen Lääninhallitus

päätös Nro ESLH-2007-10824/Tu-52

Kesäinen tervehdys!

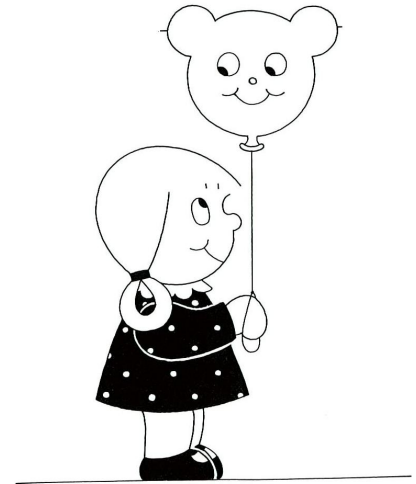
Tämä kirjeemme saattaa tulla monille ystäville yllätyksenä, kun lähetämme näin loma-aikana heinäkuussa. Heinäkuun alkupuolella, monien asioiden ahdistuksessa mieltäni, nousi vain tällainen ajatus mieleen: mitäs, jos lähetettäisiin ystäville kirje? Kerroin tästä vaimolleni ja hän innostui asiasta. **Näillä kirjeillä tahdomme muistuttaa Ystäviä siitä, että me täällä kodin työssä tarvitsemme esirukousta puolestamme, ettemme väsyisi ja lannistuisi.**

Kesä täällä kodilla on kulunut nopeasti monenlaisen työn ja toiminnan merkeissä. Koti on ollut koko kesän lähes täynnä miehiä ja vaihtuvuus on ollut tänä kesänä vähäistä. Jaakkokin ehti heittää jo sen ”kylmän kiven”, ennen kuin minä ehdin käydä uimassa. Mutta puolestaan sitä ”kylmää vettä” saa välistä päällensä jokainen, joka tahtoo olla mukana tavalla tai toisella Jumalan valtakunnan työssä, mutta älkäämme lannistuko siitä. Näin Raamattu opastaa.

Kun hiljennymme katselemaan kesäistä luontoa, niin näemme kaikessa luodussa Jumalan kaikkivaltiuuden, viisauden ja hyvyyden. Miten valtavasti onkaan erilaisia kasveja ja kukkia? **”Jumala sanoi: ”Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.”** 1Moos 1:29 Jumala on ihmeellisesti luonut meille runsaasti kaikkea, viljaa, kasveja, hedelmiä, eläimiä ja kaloja jne. Emme ihmisinä voi ymmärtää läheskään kaikkea sitä, mitä kaikkea Jumala on tehnyt ja yhä tekee. Näin Jumala tahtoo puhua meille luonnossa. **Saamme vain katsella ja ihmetellä, iloita ja kiittää, miten hyvä Jumala meillä on!**

Jumala loi ihmisen, ”...viljelemään ja varjelemaan.” 1. Moos. 2:15 Jumalan sanan viljelijä hyvin tietää, että hyvästä kylvömaasta tahtoo aina olla pulaa, ainakin sitä tuntuu olevan kovin niukalti tarjolla täällä synnin turmelemassa maailmassa. Kylväjät oppivat näkemään, kuinka Jumalan sanalla on hyvin ihmeellinen vaikutus ihmisten sydämissä! Sana on ensinnäkin uskon siemen, joka hyvään maahan kylvettynä tuottaa satoa Jumalan valtakuntaan. Mutta sanan tehtävänä on myös muokata sitä tien reunaman kaltaista sydäntä, joka on kovaksi tallottu ja sellaistaikin sydäntä, joka on jo syvemmältä kallioksi kovettunut. Sana myös tahtoo puhdistaa sydämiä, orjantappuroista ja ohdakkeista, niistä rikkaruohoista. Kun Jumalan sana alkaa vaikuttaa kuulijan sydämessä, ihminen on herätyksen tilassa ja taistelua käydään hänen sisimmässään. Ei ole mikään ihme, jos Jumalan sanan kylväjä saa myös näiden taistelujen keskellä aina oman osansa, joskus voi saada jopa ”kylmää vettä” päällensä.

Luukkaan evankeliumin 4. luku kertoo Jeesuksesta, siitä kuinka Hän käy Hengen voitelussa Nasaretin ihmisille julistamaan Jumalan evankeliumia. Aluksi **”kaikki lausuvat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät.”** Luuk 4:22 Ei ollut ankaria tuomion sanoja, vaan rakkaudellisia armon sanoja, Jeesus puhui kotikaupunkinsa väelle. Aivan jokaisen kuulijan sydämen ovella Jeesus kolkutteli, jospa joku kuulisi ja avaisi hänelle sydämensä. Hyvää maata ei ollut paljon tarjolla, niin hänen täytyi ryhtyä heti muokkaamaan niitä kovettuneita sydämiä ja puhdistamaan niitä orjantappuroista ja ohdakkeista. Miltä kuulijoista silloin tuntui? Ei tuntunut kovin hyvältä, koska kuulijat tulivat kiukkua täyteen, kun kuultu sana satutti. He **”...ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänlehdelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas. Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.”** Luuk 4:29 Näin Jeesus joutui keskeyttämään työnsä, kun sai tosi ”kylmää vettä” päällensä oman kotikaupunkinsa väeltä. Apostolienteoissa Pietari kertoo Korneliukselle näin: **”...Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.”** Apt.10:38 Tästä käy kiukun syy hyvin selville. Jeesus teki kaikkialla hyvää, mutta paholaisen leirissä sitä ei katsottu suojein silmin, vaan kova taistelu alkoi samalla hetkellä ihmisistä. Paholainen olisi halunnut pitää nämä ihmiset kahleissaan. Tässä valossa me ymmärrämme, miksi Jeesus sai kotikaupungissaan ja muuallakin usein

Joskus ihan näkee
miten iloa on uimassa

sitä ”kylmää vettä” päällensä. Jeesuksen kylvötyössä oli myös näitä raskaita hetkiä, mutta hän ei lannistunut ja jatkoi matkaansa uusiin kaupunkeihin ja kyliin.

Tälläkin työsaralla on saanut tuskailla monet kerrat Herran edessä, kun suurin osa kylve-tyistä siemenistä tahtoo mennä hukkaan; mikä kalliolle ja teiden varsille, josta linnut ne noukkivat, mikä taas orjantappuroiden ja ohdakkeiden sekaan, jotka tukahduttavat pian Jumalan sanasta syntyneen orastuksen. Osa myös nääntyy hengellisen elämän kuivuuteen ja ravinnon puutteeseen. Harvemmassa ovat ne hyvin muokatut sydämet, jotka ovat otollisia Herran sanalle. Muokatun sydämen tuntomerkki käy ilmi Herran sanoista: **”Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä.”** Jes 66:2 Silloin aletaan ymmärtää profeetta Jesajan tavoin, että **”Taivashan on Herran valtaistuin, ja maa on puolestaan hänen jalkojensa astinlauta.”** Jes 66:1 Mutta missä Herra tahtoisu asua? Jumala puhuu meille luonnossa, mutta ei tahdo asua siellä, sillä hän käyttää maata jalkojensa astinlautana. Eikä Herralle kelpaa myöskään asumukseksi mitkään kuningasten linnat ja herrojen palatsit. Hyvin ihmeellistä, kun Herra tahtoo asua ja vaikuttaa niissä hyvin muokatuissa sydämissä, ihmisessä **”...jolla arka tunto minun sanani edessä.”** Jeesus vahvistaa tämän: **”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.”** Joh 14:23 Jeesus lähti täältä, mutta jätti meille Pyhän Raamatun! Raamatussa on meillä kaikki kerrottuna, mitä Herra tahtoo sanoa meille. Pyhä Henki tahtoo vielä muistuttaa meille siitä, mitä Jeesus on puhunut.

Taivaassa olemisen
auttaa maan päällä

Paavalin sydämessä täytyi Jeesuksen asua, kun hän kirjoitti näin: **”Sen tähden, kun meillä on tämä virka (huom! kylväjän virka) sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salati-
et, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa,...”** 2. Kor 4:1-2 Paavali halusi kylvää väärentämätöntä Jumalan sanaa, toimia näin uskollisena Kristuksen lähettiläänä. Tämän tähden paholainen teki kaikkensa, että saisi Paavalin lannistumaan. Paholainen heitteli sitä ”kylmää vettä” puolelta jos toiseltakin hänen päällensä. Paavali ei sitä salaa, vaan avoimesti kirjoittaa: **”Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.”** 2 Kor 4:8-9 Mutta mikä sai näiden vaivojen keskellä jaksamaan? Paavali vastaa: **”Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä, sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.”** 2. Kor. 4:17-18

Paavalille oli varmaan pelastuksen tuoma ilo kaikista suurin. Hän on täysin varma myös siitä, että **”...Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.”** 1. Tim 1:15 Mutta, kun hän katseli niitä **”näkymättömiä”** eli iankaikkisuuden näköaloja, niin myös paljon murhetta ja kipua sekoittui tuohon suureen iloon. Kuten Hän kirjoittaa; **”...minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta...”** Room 9:1-3 Nämä Paavalin sukulaiset olivat ympärileikattuja, ulkonaisesti Israelin kansaa, mutta eivät olleet uskossa, vaan maailman ihmisiä. Ei heillä itsellään ollut mitään häntä itsestään, eikä myöskään toisista. He kulkivat aivan levollisina ja katsellen vain näitä katoavaisia näköaloja, maailman iloja ja nautintoja. Tietämättä minne lavea tie johtaa? Mutta Paavalilla oli hätä, sillä hän tiesi Jumalan sanan valossa, minne lavea tie päättyy! Näissä Paavalin sanoissa me voimme kuulla, kuinka hänen sydämensä sykkii aivan samaan tahtiin Kristuksen kanssa, kun hän sanoo: **”soisin itse olevan kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi...”** Voimme vain aavistella, ettei näitä rivejä ole kirjoitettu tunteettomasti, vaan hänellä oli todella tuska hukkuvista sukulaisistaan! Jeesus itki Jerusalemin kohtaloa, samoin Paavali itki, omien sukulaisensa puolesta! Herra näkee, miten monet kylväjät ovat itkeneet, siellä omissa rukous kammiossaan.

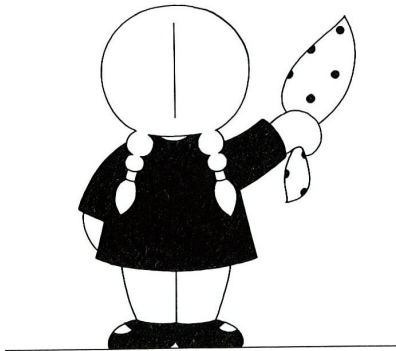
Kirkkomatkoilla ja muulloinkin kuulen ystävien kertovan kuinka heillä on ”suuri murhe” ja ”ainainen kipu” jonkun läheisen ihmisen tähden. Tämä on sellainen murhe ja kipu, jolla Herra tahtoo saada meidätkin katselemaan niitä näkymättömiä, iankaikkisuuden näköaloja. Niitä näkymiä katsellessa, ei tee mieli enää lannistua, vaan tulee halu rukoilla entistä enemmän, niiden puolesta, jotka meille murhetta ja kipua tuottavat, että he pelastuisivat. Välillä saamme sitä ”kylmää vettä” päällemme, mutta älkäämme lannistuko, vaan jatketaan rukousta entistä innokkaammin. Lukemattomien ihmisten kokemus on, että itse saamme suuren siunauksen, kun rukoillemme toistemme puolesta. Näin me voimme ammentaa Pyhän Hengen voimaa omaan elämäämme. Näin Paavali jaksoi lannistumatta: ”Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.” 2. Kor. 4:7

Kodin kuulumisia...

Emme tiedä, kuinka kauan kodin toiminnalla on toiminta mahdollisuuksia, mutta kevään ja kesän aikana on tehty suuria suunnitelmia. On tarkoitus rakentaa lisäsuinrakennus. Siitä Päivö ja Leo -veljemme tarkemmin kirjoittavat.

Jos Herra suo, Syyspäivät on 26.–28.2009. jälleen kodillamme. Voimme jo esirukouksin valmistella näitä päiviä. Tarkemman ohjelman lähetämme seuraavassa kirjeessä.

Siunaavin terveisin Jorma Huusko

Jumala näkee
kaikki suunnitelmät

Yksin emme työtä tee,
toinen toista tarvitsee.
Tuomme vaihtopöydälle
lahjamme ja puuttemme.

Tässä valtakunnassa
ovat heikot vahvoja,
sairas terveen parantaa,
saaja auttaa antajaa.

Täällä tieto, viisaus,
kaikki taito, rakkaus
kätketty on Kristukseen,
aarteeseemme yhteiseen.

Elämän saan lahjaksi,
jos sen annan alttiiksi.
Siemen maahan haudataan
tähtäpäiksi kasvamaan.
Virsi 428:4-7

Päivön mietteitä

Päivöä on ruvennut ajatteluttamaan että lähtö voi olla piakkoin edessä. Hän on ajatellut että kun tulee sellaiseen kuntoon, että ei pysty matkustamaan enää maakuntiin julistusmatkoille, niin hän asuisi mieluummin terveämmässä ympäristössä kuin mitä Helsinki on.

Vuoden 1996 jälkeen, jolloin Päivö jäi leskeksi, hänellä on ollut valtava halu tutustua suureen kirjakokoelmaansa, josta osa on vaimonsa Eeva-Annikin jäämistöä. Se ei kuitenkaan ole ollut toistaiseksi mahdollista, koska maakuntamatkat ovat vieneet paljon aikaa ja energiaa. Niin kauan kun terveyttä suodaan matkustamista varten, niin sitä ei ole mahdollista jatkossakaan tehdä. Ennen pitkää matkustamisellekin tulee kuitenkin loppu ja silloin Päivö haluaisi muuttaa Nilsijään ja tutustua siellä rauhassa kirjastoonsa. Sitten kun on sen aika, että Päivö jää toisten ihmisten hoidettavaksi terveyskeskukseen tai palvelukotiin, niin hän toivoisi olevansa mahdollisimman lähellä Lehtomäkeä, ihan saapuvilla.

Mahdollisimman lähelle Lehtomäkeä

”Vien sinut Kiinaan...”

Nuurukainen kuuli äänen: ”Minä vien sinut Kiinaan ja tuon sinut sieltä takaisin”. Ääni oli vieno. Se ei tullut korkealta ja kovaa, ei käskevänä, ei ankarana eikä vaativana, mutta kuitenkin sisäisesti kuuluvana. Ääni tuli totuudessa ja rakkaudella, sellaisella äänellä joka tuli ymmärretyksi. Nuurukainen totteli ääntä, sillä hän tiesi kenen ääni se oli. Näin alkoi rovasti Päivö Parviaisen elämäntyö, lähetystyö Herransa ja Jumalansa lähettämänä. Kiinassa on oltu, tultu takaisin ja lähetystyö jatkuu...

”Lähelle Lehtomäkeä...”

Tällainen viestin ääni on kuulunut nyt kevään aikana. Tällaisen mietteen, viestin, ovat kuulleet Huuskon Jorma, Keinäsen Lauri ja muut Lehtomäen kodin johtokunnan jäsenet. Nytkään tuo ääni ei tullut korkealta ja kovaa, ei vaativana, vaan hiljaisena toiveena. Ääni on kuultu, miten sitä ”tottelemme”. Uskallan sanoa veljien ja omasta puolestani, että olemme hämmentyneitä ja avuttomia. Käytännössä tuo viesti tarkoittaa sitä, että Lehtomäen kodin pihapiiriin tulisi rakentaa rakennus, joka tiloiltaan täyttäisi Päivö-veljen toiveet mm. hänen mittavan kirjastonsa suhteen.

Lähellä Lehtomäkeä

Useimmat lukijoistani tuntevat Lehtomäen kodin historiaa. Tiedätte sen millaisia vaiheita kodissa on ollut (ainakin jotain niistä). Ketkä siellä kodissa ovat saaneet apua ja palvelua, ovat parantuneet ja löytäneet oman vapahtajansa. Vapahtajan, joka on mennyt Isän luokse, kotiin, valmistamaan meille asuinsijaa. Tämä kaikki on vaatinut runsasta Jumalan armoa, auttavia käsiä ja jalkoja, rukoilevia ystäviä, Se on vaatinut myös henkilöitä, jotka ovat antaneet koko elämänsä Jeesukselle, Lehtomäen kodille ja avuntarpeessa oleville lähimmäisille. He ovat tämän vienon äänen kuulleet ja olleet sille tottelevaisia. Tämän ovat kuulleet myös Huuskon Raili ja Jorma ja heidän perheensä.

Lehtomäessä koettua

Useat ihmiset ovat myöskin saaneet vuosien aikana käydä Lehtomäen kodissa kevät- ja syyspäivillä tai muissa tilanteissa. Rohkenen jälleen kertoa omista tunteistani, jotka koin vieraillessani ensi kertaa kodissa ja ajattelen sen kertovan monen muunkin kävijän sydämen tunteja. Olemme kodissa, jossa Jumala saa asua ja toimia ihmisten sydämissä niin, että vähintään lähimmäistä palvellaan ja autetaan. Tätä ”ihmettä” on kestänyt jo noin 30 vuotta.

Uskon askeleita

Näitä askeleita on Lehtomäessä otettu jo mainitut 30 vuotta. Uusia askeleita saamme ottaa edelleen ja niitä tarvitaan joka päivä. Edellä mainitsin meidän avuttomuutemme ja hämmennyksenkin. Kaiken tämän keskellä nousee kiitos siitä, että olemme arvolliset näille viesteille. Kiitos siitä, että Päivö-veli on uskaltanut tämän asian esille tuoda. Kiitos siitä, että Huuskot ovat olleet uskollisia kutsumuksemme ja ennen kaikkea kiitos Jumalalle siitä, että Hän edelleen rakastaa syntistä ihmislastaan niin, että on paikkoja, jossa tämä asia tulee lihaksi.

Asian tiimoilta tapahtunut

Askeleita on otettu ja jotakin on tapahtunut. Johtokunta on kokoontunut pari kertaa, jossa on perustettu rakennustoimikunta hanketta eteenpäin viemään. Toimikunnan puheenjohtajaksi kutsuttiin Hirvoisen Matti Siilinjärveltä. Päätettiin ostaa rajanaapurilta lisää tonttimaata, jotta ko. rakennus paremmin sijoittuisi pihapiiriin. Tämä kauppa on jo tehty. Rakennustoimikunta on laatinut alustavan piirustuksen rakennuksesta, joka johtokunnassa käsiteltiin ja päätettiin näillä kuvilla hakea rakennuslupaa. Rakennuksen pinta-ala on noin 160 m², joka jakautuu kahteen huoneistoon. ”Päivön puoli” on noin 56 m² pitäen sisällään tilavan kirjaston. ”Toinen puoli” on noin 47 m² ja loppuosa on yhteiset sauna- ja pesutilat. Rakentamisen aikataulu on ”pyöreä”, perustus syksyllä ja siitä mahdollisimman nopeasti eteenpäin.

Viesti sinulle

Aikaisemmin jo tuli esille tämän hankkeen edessä avuttomuus. Tuon vielä vaihtopöydälle erään tunteen, häpeä. Tällä yritän kuvata tunnetta, joka kertoo siitä, ettei tämä hanke ole nykyaikaisella tavalla valmisteltu, ainakaan talouden osalta. Mistä rahat? Mistä tekijät? Ymmärrän, että nyt kamppailevat liha ja henki. Liha häpeää sitä, ettei ole valmista suunnitelmaa. Henki taas iloitsee siitä, että Jumalalle

kaikki on mahdollista (jopa lihan liikkeelle saaminen). Johtokunnan keskuudessa on yhteinen ymmärrys siitä, että rakentamisen paineet eivät saisi lisätä kodin henkilökunnan työtaakkaa. Lukijani, jos koet sydämessäsi (kuulet vienon äänen) niin, että haluat olla asiassa jotenkin mukana ole yhteydessä Lauri Keinäseen p. 0500 278803 tai Leo Mehtälään p. 0500 796546. Ennen kaikkea pyydämme sinua rukoilemaan Jumalaa, että Hänen pyhä tahtonsa toteutuisi tässäkin asiassa.

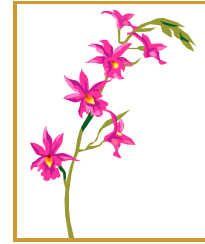
Siunattua ja hyvää kotimatkaa – perille saakka.

Lähetysvirsi 428.

Leo Mehtälä

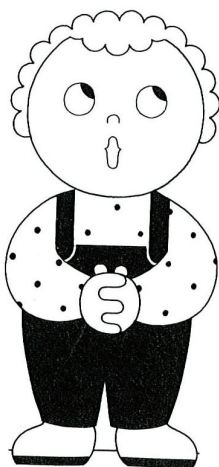
Lehtomäen kodin ystävä

Rukouksen voima

"If Jesus needed prayer, we need prayer even more." (suom. "Jos Jeesus tarvitsi rukousta, me tarvitsemme sitä vielä enemmän.") luki yhdessä uutislehdessä, jonka toimittaa yksi maailman suurimmista radiolähetysjärjestöistä. Tämä pysäytti minut. Näinhän se juuri on. Jeesushan rukoili Getsemanessa ennen kuin hänet vangittiin. **"Jeesus lähti kaupungista ja meni tapansa mukaan Öljymäelle. Opetuslapset seurasivat häntä. Tultuaan sinne Jeesus sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." Itse hän meni vähän edemmäs, kivenheiton päähän, polvistui ja rukoili: "Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun." Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä. Suuressa tuskassaan Jeesus rukoili yhä kiihkeämmin, niin että hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin. Kun hän sitten nousi rukoilemasta ja tuli opetuslasten luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuttamina. "Mitä? Nukutteko te?" hän sanoi. "Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."** Luuk. 22:39–46 Näistä Raamatun jakeista nähdään, että Jeesus oli rukouksen tarpeessa, vaikka hän on Jumalan poika. Miten se voi olla mahdollista? Jeesus on sekä Jumala, että ihminen. Hän tarvitsi vahvistusta, jotta kestäisi edessä olevan kuoleman ristinpuulla. Vaikka Hän on Jumalan poika, Hän tarvitsi Jumalan opastusta. Ja vaikka Jeesus on myös ihminen, hän totteli Jumalan tahtoa. Hän ei vastustanut, vaikka rukouksessaan Hän pyysi **"Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun."** Luuk. 22:42

Rukous on
Jumalan kohtauspäikuta

Jeesuksen opetuslapset myös tarvitsivat rukousta. Mutta mitä he tekivät? He nukkuivat. Ja tässä nähdään, että vaikka Jeesus tarvitsi rukousta, me tarvitsemme sitä vielä enemmän. Ettemme joutuisi kiusaukseen. Siksi meidän pitäisi rukoilla aina kun se vaan on mahdollista. Onhan olemassa tällainen sanonta: **"Rukoile ja työtä tee!"**, ja niinhän meidän pitäisikin tehdä, ettemme joutuisi kiusaukseen, vaan voisimme Herran nimessä vastustaa sitä. Ja siksi me tarvitsemme rukousta. Sillä rukouksen voimalla, voimme kestää pahimmatkin kiusaukset ja vaikeudet. Matt. 26:41:ssa sanotaan: **"Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko."** Ja Luuk 21:36:ssa sanotaan: **"Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä."** Ja vielä Ef. 6:18:ssa sanotaan: **"Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta."**

On pakko myöntää, etten itsekkään aina muista rukoilla. Mutta aina kun muistan, rukoilen, olinpa bussissa, työpaikalla, kaupassa tai retkellä. Aina ei ole helppoa rukoilla, mutta jos ei anna periksi ja rukoilee, pian huomaa, että rukous auttaa ja antaa voimia. Siksi vaikka kuinka vaikealta rukoileminen tuntuisi, älä anna periksi, vaan rukoile Jumalalta apua rukoilemiseen. Ja jos ei muuten rukous suju, niin aina voi rukoilla Isä meidän -rukousta. Muista, että Jumala kuulee rukouksesi aina. Ja vaikka tuntuisi, ettei Jumala vastaa

rukoukseesi tahtomallasi tavalla, muista että Jumala kuulee, ja hän vastaa myös rukoukseesi ajallaan. Jopa Jumalan äänettömyys voi olla vastaus rukoukseesi. Luota Jumalaan täysin.

Rukous on elintärkeä asia. Ilman sitä ja uskoamme Jumalaan, sekä Jumalan sanaa, olisimme eksesyksissä. Siksi nyt en voi muuta kuin kehottaa rukoilemaan. Rukoile itsesi puolesta, perheesi, sukulaisesi, kavereittesi ja tuttaviesi puolesta. Rukoile jopa vihamiehiesi puolesta! Mutta ennen kaikkea pyytäisin sinua rukoilemaan lähetystyön puolesta. Koska maailmassa on paljon ihmisiä, jotka eivät ole vielä kuulleet Jumalasta ja Jumalan suurista teoista. Jotkut ihmiset asuvat jopa niin syrjäisillä alueilla, ettei sinne helpolla pääse. Joten heille on ainoa mahdollisuus kuulla Jumalasta ja Jeesuksen sovitustyöstä radion kautta. Joten, pyydän että rukoilisit myös radiolähetystyön puolesta. Kiitos!

Ja nyt vielä voimme rukoilla:

"Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä, niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä meidän, jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille,

jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Äläkä saata meitä kiusaukseen,

vaan päästä meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta, voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen."

Rukoile ja työtä tee!

Saara Mrcela

Hymy ei maksa mitään
mutta antaa paljon

Kesäterveiset Lehtomäen kodin kahdeksalta rohkealta mieheltä, joiden miekat olivat tylsyneet tuulimyllyjä vastaan taistellessa. **"Jumalan sana ei tyhjänä palaa vaan tekee sen, mitä vasten se on lähetetty"** sanotaan Raamatussa. Ja Sanalla meidän on täytettävä se tyhjä tila, jonka ennen täytti alkoholi. Motto: Onneni on olla Herraa lähellä...

Kirkkopyhä:

- 3.7. Kalajoki/Rautio
- 24.8. Himanka
- 14.9. Tuusniemi
- 21.9. Pyhäselkä
- 26.–28.9. Nilsiä, Syyspäivät
- 19.10. Karttula
- 26.10. Lieksa
- 2.11. Kontiolahti
- 9.11. Iisalmi
- 16.11. Juuka
- 23.11. Eno

Ystäväkirjeen lähetys:

Tämä on Lehtomäen kodin ystäväkirje, joka lähetetään kaikille niille, jotka ovat nimensä ja osoitteensa sitä varten antaneet. **Tilauksia ja perutuksia koskevissa asioissa ota yhteyttä Marikaan, puh. 044 570 1050, sähköposti: marika.huusko@lehtomaenkoti.net**

Käy myös tutustumassa Internet-sivuihimme: <http://www.lehtomaenkoti.net>

ja <http://lehtomaessa.tapahtuu.info> Lehtomäen koti on vuonna 1978 perustettu päihdeongelmaisten hoitokoti. Koti toimii vapaaehtoisin varoin. Kodin toiminnan tukemiseksi on valtakunnallinen keräyslupa

Etelä-Suomen Lääninhallitus

päätös Nro ESLH-2007-10824/Tu-52

Rakkaat Sukulaiset ja Ystävät!

Tervehdys Lehtomäestä, pitkästä aikaa! Maaliskuussa viimeksi viestiä lähettelimme ja nyt alkaa sateinen heinäkuu jo kääntyä loppuilleen. Onneksi säät ovat muuttuneet aurinkoisemmiksi, sillä synkät ja sateiset päivät alkoivat jo viedä masennuksen puolelle.

Elämä Lehtomäen kodissa on Herran armosta saanut vielä kuitenkin jatkua. Arki on ollut vaihtelevaa, mökkien tilaajia pyörähtää pihassa tuon tuostakin. Käytännön askareet täyttävät päivämme aamusta iltaan. **”Minä johdatan heitä kun he kulkevat rukoillen.”** Sen olen saanut ihmeellisesti kokea monessa asiassa mutta erityisesti auttajien suhteen, apua olen saanut juuri kun on ollut ruuhkaa työssä tai olen ollut lopen väsynyt. **Suuri kiitos kaikille ystäville jotka olette apuanne antaneet!** Juhlahetkijäkin on saatu viettää. Arin ja Hannan häitä vietettiin huhtikuussa ja kesäkuussa oli nuorimmaisen rippijuhlat. Kirkkopyhä vierailut ovat myös iloksemme katkaisseet arjen touhut.

Talo on ollut melko täynnä miehiä koko kevään ja kesän. On ollut suuri helpotus kun porukka ei ole jatkuvasti vaihtunut. Miehet ovat myös olleet uutteria työssä ja porukkahenki on ollut hyvä. Kaipuuta Jumalan puoleen ja parempaan elämään löytyy miesten sisimmästä. Rukoillettehan kanssamme, että Jeesus saisi tehdä pelastavaa työtään jokaisen kohdalla. Taistelua ihmissydämistä käydään kaiken aikaa. **”Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.”** 1. Piet. 5:8

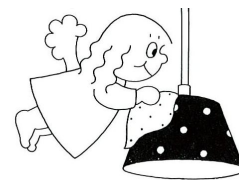
Omat ajatukset ovat jostain syystä pyörineet elämän katoavaisuudessa. Lieneekö se, että ikää karttuu, niin joutuu pysähtymään, ja tekemään tiliä elämästään. Miten olen elänyt tähän asti? Olisiko parantamisen varaa? Ja sitä kyllä varmasti on. **Itsekäs elämän tyyli** saa niin helposti sijaa. **Mieli ja kieli** eivät läheskään aina ole sellaisia kuin tulisi kristityllä olla. **”Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän tekemiseen ei”** kuten Paavali Room. 7:18 sanoo. Minä tarvitsen Jumalan armoa, rakkautta ja viisautta elää Hänen kunniaukseen ja lähellä elävien ihmisten ajalliseksi sekä iankaikkiseksi parhaaksi, tämän pienen loppu elämäni. Ps.39:5-7 **”Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, minun elämäni on sinun edessäni niin kuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Varjona vain ihminen vaeltaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat eivätkä tiedä kuka ne saa.”**

Se, millaista elämää me täällä ajassa elämme, on paljon tärkeämpää kuin se, mitä me omistamme, sillä emmehan me saa mitään mukaamme täältä ajasta iankaikkisuuteen siirtyessämme. Monien kipuilujen ja ahjojen kautta me täällä elämässä joudumme kulkemaan, mutta jolla on turva Jumalassa, on turvassa kaikkein parhaimmassa. Niin kuin pienoisevankeliumissa todetaan: **”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”** Joh.3:16 Tärkeintä on, että uskomme Jeesukseen syntiemme sovittajana ja Vapahtajana. Jäädään siis hänen armohoitoonsa.

Toivon Teidän kaikkien elämään runsasta Jumalan Siunausta ja Varjelusta!

Kiitos esirukouksista, uhreista ja kaikesta avusta!

Lämpöisin ajatuksin Raili Huusko

Jostkus Jumalan avun
kokee konkreettisesti
avun arkisissa asioissa

**”Kuljeta minua, Herra, perille kirkkauteen,
sanasi armon alle, rauhasi siunaukseen.
Nöyryyttä minulle anna, niin että kuuntelen
silloin kun minua kutsut äänellä paimenen.
Arkeni päiviin anna Henkesi valkeus,
elämäntieni ylle kätesi siunaus.**

**Kuljeta minua Herra, niin että kasvosi
jalkoihin poljetuissa tunnistan tielläni.
Suo että jaksan käydä rinnalla uupuvan,
sinulta rakkautta saamaani heijastan.
Lahjoita elävä usko, täällä kun matkaa teen,
niin että pääsen kerran perille kirkkauteen.”
Siionin kannel 375**